

[Mejdahl]

størrelsesorden, så længe nogen kan huske tilbage, også uden de store problemer.

I Venstre opfatter vi opdræt af vildt som en nicheproduktion – en produktion, som mange producenter har glæde af, og som i en vis udstrækning kan foregå på marginaljord. Vi er interesserede i, at denne produktion opretholdes. I en tid, hvor der i vor verdensdel er overskudsproduktion af mange af de traditionelle fødevarer, kan sådanne nicheproduktioner være nyttige.

Det er naturligvis for os en forudsætning, at produktion og dyrehold foregår under forsvarlige former – også etisk forsvarlige former – ingen tvivl om det. Det gælder det traditionelle dyrehold såvel som kæledyr og i dette tilfælde opdræt af vildt, og derfor tilslutter vi os også de hensigtsrklæringer, som landbrugsministeren på regeringens vegne fremsætter i redegørelsen. Vi vil forholde os til de enkelte elementer, når vi ser dem endeligt udformet i lovforslag senere.

Men jeg vil gerne ved denne lejlighed knytte en enkelt bemærkning til afsnittet om harer. I redegørelsen står der, at det bør overvejes at afvikle denne form for opdræt. Hvis overvejelserne resulterer i en afvikling af denne produktion af hensyn til harerne, må der også tages berettiget hensyn til de producenter, der i god tro har investeret i produktion og anlæg.

Ellers vil jeg nævne, at produktionen er ny, og at der gøres forsøg og forskes i, hvordan produktionen kan foregå forsvarligt. Jeg vil blot henvise til to beretninger fra Statens Husdyrbrugsforsøg, nr. 655 og nr. 672, som omtaler reproduktionsforhold, fodringsforsøg og afprøvning af 5 burtyper til avlsharer.

Endelig vil jeg nævne, at vildtopdrætterne selv er opmærksomme på mange af de forhold, som også nævnes i redegørelsen, og prøver på at forbedre forholdene løbende. Jeg vil kun nævne det udspil, som Landbrugs- og Fiske-riudvalget fik fra Danmarks Hareavlerforening af 1986 den 17. september 1990. Det viser, at foreningen selv ved, at der er forhold, som skal rettes.

Til sidst vil jeg kun opfordre vildtopdrætterne til at tage bestik af redegørelsen og debatten her i dag. Ved at gøre det har man endnu længere tid til eventuelle omstillinger.

Birthe Hansen (SF):

Efter at jeg har læst denne redegørelse fra landbrugsministeren igennem, står det i hvert fald krystalklart for mig, hvor vigtigt det er at få et lovforslag som opfølgning af beslutningsforslag nr. B 58 fra sidste år. Jeg har det rigtig dårligt, når jeg læser, hvor lille en rolle hensynet til dyrevelfærd egentlig spiller. På den ene side efter den anden i redegørelsen kan man konstatere mangler, ja sågar hele opremssninger af forhold, man kunne ønske var anderledes. Det gælder for ræve såvel som for hjorte m.v.

Men imellem linjerne fornemmer jeg hensynet til økonomien sat højere end hensynet til dyrenes velfærd. Et eksempel herpå er, at forskningen, f.eks. når det drejer sig om ræve, alene har været koncentreret om udvikling og forbedring af bursystemer, hvorimod aspekter som ræves adfærd i naturen kontra i fangenskab ikke ses at være belyst. Jeg er derfor helt enig med regeringen i betænkelighederne ved rævehold, som det praktiseres i dag, og i, at en opprioritering af forskningen i disse dyrs trivsel er absolut nødvendig. Burde en ræv i fangenskab ikke kunne grave sin egen hule som ramme om reden med afkommet eller i det mindste have adgang til en redekasse? Så afgjort! Derfor forventer vi også, at det vil fremgå af det kommende lovforslag. Men selvfølgelig så vi allerhelst et forbud mod rævefarme.

Vi kan nu konkludere, at ræve har det dårligt, men det har harer i bur så sandelig også. Det er svært for mig at se rimeligheden i, at man har denne produktionsform. Tilsyneladende er det igen kroner og øre, der vinder i første omgang. Jeg er også her helt enig med regeringen i dens overvejelser om at afvikle denne form for opdræt, og den vil få et stort ja hertil fra SF. Når man som jeg bor ude på landet med marker til alle sider, ved man til fulde, hvor langt en hare kan springe, og at haren, hvis den forsøger noget lignende i et bur, har alle chancer for at blive alvorligt kvæstet. Og når man så også ved, hvor dårligt udsatte harer klarer sig i forhold til vilde harer, må det være på tide at stoppe. Men skulle forskningen imod forventning vise, at hareavl i bur er den ideelle tilværelse for harer, kan vi jo tage sagen op igen.

I modsætning til harer, for hvilke der i dag ikke eksisterer nogen som helst retsregler, har vi, som tidligere ordførere også har sagt, en lovgivning fra 1987 vedrørende hjortefarme. Der